

- 4) Lze považovat ujednání o místní příslušnosti konkrétního soudu za zakládající mezinárodní příslušnost zvoleného soudu ve smyslu čl. 17 bod 3 nařízení Brusel I, a pokud ano, platí to i v případě, kdy by šlo o sjednání místní příslušnosti neplatné pro rozpor s čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS<sup>(2)</sup> ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách?

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 12, s. 1; zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 19 Svazek 04 S. 42.

<sup>(2)</sup> Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29—34; zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 15 Svazek 02 S. 288.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 12. července 2010 — X v. Staatssecretaris van Financiën**

(Věc C-334/10)

(2010/C 246/50)

Jednací jazyk: nizozemština

#### Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

#### Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

#### Předběžné otázky

- 1) Přísluší osobě povinné k dani, která část investičního majetku patřícího k jejímu podniku přechodně užívá pro svou vlastní potřebu, — podle čl. 6 odst. 2 pododstavce 1 písm. a) a b), čl. 11 části A odst. 1 písm. c) jakož i čl. 17 odst. 2 šesté směrnice<sup>(1)</sup> — nárok na odpočet daně z nákladů na trvalou přestavbu, která byla provedena výlučně za účelem soukromého užívání?
- 2) Změnila by se odpověď na tuto otázku v případě, kdy by osobě povinné k dani byla při pořízení investičního majetku

vyúčtována daň z přidané hodnoty, jejíž odpočet osoba povinná k dani již provedla?

<sup>(1)</sup> Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1).

**Žaloba podaná dne 29. června 2010 — Evropská komise v. Kyperská republika**

(Věc C-340/10)

(2010/C 246/51)

Jednací jazyk: řečtina

#### Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Georgios Zavvos a Donatella Recchia)

Žalovaná: Kyperská republika

#### Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Kyperská republika tím, že nezahrnula oblast jezera Paralimni do vnitrostátního seznamu lokalit přicházejících do úvahy jako lokality významné pro Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;
- určit, že Kyperská republika tím, že tolerovala činnosti, které vážně ohrožují ekologické vlastnosti jezera Paralimni, a tím, že nepřijala ochranná opatření potřebná na ochranu udržení populace druhu *Natrix natrix cypriaca*, tedy druhu, který představuje ekologický zájem pro jezero Paralimni a přehradu Xilios, nesplnila své povinnosti vyplývající ze směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, tak jak jí Soudní dvůr vyložil ve věcech C-117/03 a C-224/05;
- určit, že Kyperská republika tím, že nepřijala nezbytná opatření na vytvoření a uplatňování systému přísné ochrany druhu *Natrix natrix cypriaca*, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;

— uložit Kyperské republice náhradu nákladů řízení.

### **Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Komise tvrdí, že Kyperská republika tím, že nezahrnula celou oblast jezera Paralimni do prosince 2009 do vnitrostátního seznamu lokalit přicházejících do úvahy jako lokality významné pro Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Kyperská republika nepochybně potřebu zahrnout jezero Paralimni do navrhovaných lokalit s významem pro Společenství. Uvedená oblast však nebyla v rámci lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku do seznamu navrhovaných lokalit významných pro Společenství zahrnuta. Kyperská republika informovala dne 24. listopadu 2009 Komisi, že jezero Paralimni bylo oficiálně zahrnuto do sítě „Natura 2000“, přičemž však důležitý severní břeh jezera nebyl do navrhovaných lokalit významných pro Společenství zahrnut. Dne 24. dubna 2009 byla v úředním věstníku Kyperské republiky uveřejněna změna územního plánu oblasti Paralimni, přičemž se jednalo o změnu, která severní břeh jezera změnila na rezidenční oblast. Komise tvrdí, že není opodstatněné žádné omezení rozlohy biotopu a že Kyperská republika tím, že nezahrnula jezero Paralimni do vnitrostátního seznamu navrhovaných lokalit významných pro Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice 92/43/EHS.

Komise krom toho tvrdí, že konkrétní poškozující činnosti v oblasti jezera Paralimni (zejména nezákonné a nepřiměřené čerpání vody, stavební rozvoj, závody na motorkách a provozna střelnice) degradují a poškozují biotop druhů a Kyperská republika tak tím, že nepřijala ochranná opatření na ochranu populace druhu *Natrix natrix cypriaca*, nesplnila své povinnosti vyplývající ze směrnice 92/43/EHS, jak jí Soudní dvůr vyložil ve své judikatuře (věci C-117/03 a C-224/05).

Dále Komise tvrdí, že vzhledem k činnostem, jako je stavební rozvoj a rozparcelování stavebních pozemků na severním břehu jezera Paralimni, byl negativně ovlivněn biotop endemických druhů a jejich populací. Kyperská republika tak tím, že nepřijala potřebná opatření na vytvoření a uplatňování systému přísné ochrany vodní úžovky *Natrix natrix cypriaca* prostřednictvím „koherentních a koordinovaných opatření preventivní povahy“ nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin

### **Žaloba podaná dne 8. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika**

(Věc C-346/10)

(2010/C 246/52)

Jednací jazyk: řečtina

### **Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: G. Zavvos)

Žalovaná: Řecká republika

### **Návrhová žádání žalobkyně**

— určit, že Řecká republika tím, že uložila omezení na vydávání silničních licencí pro užitková vozidla a soukromá cisternová vozidla, zejména v článku 4 zákona 383/1976, článku 6 a 7 zákona 3054/2002 a v ministerských vyhláškách týkajících se provedení těchto zákonů a tím, že uložila pevné poplatky (v rámci určitých prahových hodnot) pro přepravní služby, které jsou poskytovány užitkovými vozidly, porušila článek 49 Smlouvy o fungování Evropské Unie (dříve článek 43 ES);

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

### **Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Komise uvádí, že skutečnost, že poskytnutí nových licencí pro užitková vozidla závisí na „přepravních potřebách země“, které nejsou definovány objektivně, omezuje svobodu usazování silničních speditérských podniků v Řecku a že vzhledem k tomu, že dotčená omezení nejsou odůvodněna na základě veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, porušuje čl. 4 odst. 3 písm. a) zákona č. 383/1976 článek 49 SFEU (dříve 43 ES).

Krom toho odrazuje povinnost používat stanovené pevné poplatky s dolní a horní prahovou hodnotou zaprvé zahraniční podniky od přístupu na trh s nákladní silniční přepravou nebo na řecký trh pro obchod s ropnými výrobky a zadruhé brání podnikům již usazeným v Řecku v rozvoji jejich činností, protože nemohou účinně soutěžit s podniky již pevně zakotvenými na trhu, což ve výsledku, v souladu s judikaturou Soudního dvora, porušuje svobodu usazování. Toto stanovení